פרשת חיי שרה תשפ"ז

מרוץ שליחים

אסף אלזרע · השראה

"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, שני חיי שרה".

מה פירוש "שני חיי שרה"? בפשט הכוונה למספר שנותיה. אבל מה הכוונה "שני חיי שרה"? כביכול שני סוגי חיים היו לה?!

מבאר רש"י: **"שני חיי שרה - כולם שווים לטובה"**, ויש כמה ביאורים בעניין.

שני חיי שרה

למעשה, מסבירים המפרשים שעד לידת יצחק (כאשר הייתה בת 90) הייתה בצער גדול על עקרותה, ולאחר לידתו - **"אחרי בלותי הייתה לי עדנה"**, שמחה גדולה. ומכאן כביכול שתי תקופות בחייה. והכוונה, שגם בימי הצער וגם בימי השמחה היו שנותיה מלאות, כולן שוות לטובה.

עניין נוסף: בהמשך כותבת הפרשה על אברהם אבינו - **"ואברהם זקן בא בימים"**, ושואלים מדוע כתבה גם "זקן" וגם "בא בימים", שהרי אלו מילים נרדפות כמעט. לומר לנו, כל ימיו של אברהם אבינו, מרגע שעמד על דעתו, לא הסיח דעתו ורצונו מרצון הבורא. וכאשר נפטר לאחר 175 שנים והגיע לבית עולמו, כל ימיו באו איתו. הכל היה מנוצל לרצון ה'.

כמו שכותב אור החיים הקדוש: **"ואומרו חיי שרה, כי הצדיקים מחיים ימיהם, והרשעים ימיהם מחיים אותם"**. כך גם שרה אמנו - שני חיי שרה, גם חיי החומר שלה וגם חיי הרוח שלה, כולם היו שווים לטובה.

צדיקים במיתתם נקראים חיים

עוד עניין בחיי שרה, שהרי כתוב **שצדיקים במיתתם נקראים חיים**. ולמה? כי כל זמן שהצדיק בתוך העולם הזה, אף על פי שיכול לפעול גם בעולמות עליונים, בכל זאת מוגבל בכבלי הגוף. וכאשר נפטר הצדיק מן העולם, משתחרר מכבלי הגוף, ופעולתו אחרת בעולמות העליונים. אולי לכן נאמר "חיי שרה" דווקא על מיתתה.

ורמזו חז"ל, וכתוב בזוהר הקדוש, שכל עניין פטירת שרה והאבל של אברהם אבינו עליה, כמו שכתוב **"ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכותה"**, והאות כ' במילה "ולבכותה" כתובה בקטן - באים לרמז לנו על פרידת הנשמה, בחינת אברהם, משרה, שהיא בחינת הגוף.

וכשאדם נפטר מן העולם הזה, הנשמה מתאבלת על הגוף... אף על פי שהמרחק בין הנשמה לבין הגוף כמרחק שמיים וארץ, בכל זאת יש צער מסוים לנשמה כשנפרדת מהגוף ששימש לה ככלי רכב בעולם הזה.

קריית ארבע היא חברון

בתחילתה כותבת הפרשה על פטירת שרה אמנו וקבורתה במערת המכפלה. היא מתעכבת מאוד על עניין המקח והממכר של אברהם אבינו עם עפרון על חלקת השדה. מה ראה אברהם אבינו לקנות את השדה ב-400 שקל כסף "עובר לסוחר"?

חשוב להבין ש-400 שקל כסף עובר לסוחר מקבילים לכמה מיליונים לדעה המקלה, ולכמה עשרות מיליונים לדעה המחמירה. הון עתק לכל הדעות. אז מה ראה שם אברהם אבינו לקבור דווקא שם?

חברון - מלשון חיבור. חיבור של מה? של ארבעת היסודות שמהם מורכב האדם: אש, רוח, מים, עפר.

וכותב אור החיים הקדוש:

> "אלא שקריית ארבע, פירוש עיר שהייתה בנויה מד' יסודות, נפרדה היא ונסעה מהם. ואומרו היא חברון, פירוש שהגם שמתה, היא משפעת בהם בחינת החיבור. כי הצדיקים, הגם שימותו, הגוף אינו מושלל מהחיים, כי צדיקים במיתתם קרויים חיים."

מערת המכפלה היא גם השער לגן עדן מצד אחד, וגם השער לעולם העליון. חברון מלשון חיבור: מחברת את

היסודות, וכשהם נפרדים מפרידה אותם למקורות שלהם, ומצליחה לחבר גם את העולם העליון לעולם התחתון. היסודות לאדמה, לעולם הזה, והרוח עולה לעולם העליון, בנקודת המפגש הזו.

ויש עוד הרבה בזוהר הקדוש על עניין פרידת הנשמה מהגוף ותהליך פטירת האדם המרומז בפרשה, מדהים, וכבר הרחבנו על זה בעבר.

קורס להגשמה עצמית בהנחיית אסף אלזרע

אסף אלזרע מלווה אנשים למעלה מ-20 שנה בתחומי הבריאות הטבעית, האימון והלימוד.

הקורס משלב גוף, תודעה ועשייה, ובין הנושאים:

- הקשר בין הגוף, הנפש והבריאות
- התמודדות עם משברים וטראומה
- בניית תקווה וכיוון חדש בחיים
- הצבת יעדים ועבודה מעשית בכל שבוע
- איך המחשבות והמוח משפיעים עלינו
- לראות מצבים קשים מזווית חדשה
- להגשים חלום, צעד אחרי צעד
- כלים ללוות ולאמן אחרים

הקורס מיועד למי שמבקש להוציא חלום או רצון מהכוח אל הפועל, למי שנמצא בצומת דרכים בחייו, ולמי שמעוניין ללמוד ללוות אחרים. 15 מפגשי לימוד ו-15 מפגשי תרגול בזום, קבוצת ליווי ותעודת מאמן בסיום.

המחזור הקרוב מתחיל ביום שלישי, 15.12, בשעה 18:00. מספר המקומות מוגבל.

לפרטים: שלומית, 053-4424123 (גם בוואטסאפ) · course.hashra.org

אליעזר יוצא לדרך

יש עוד נקודה מעניינת בפרשה. לאחר פטירת שרה, אברהם שולח את עבדו אליעזר למצוא אישה לבנו יצחק, וכך אומר הכתוב: **"ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו, המושל בכל אשר לו: שים נא ידך תחת ירכי, ואשביעך בה' אלוהי השמיים ואלוהי הארץ אשר לא תיקח אישה לבני מבנות הכנעני"** וכו'.

אליעזר יוצא מבית אברהם למצוא אישה ליצחק, ומקדים למסעו תפילה. מתפלל ומבקש סימן מה': **"והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה, ואמרה שתה וגם גמליך אשקה... אותה הוכחת לעבדך ליצחק"**.

כך יוצא אליעזר לדרך, ובאמת הוא פוגש את רבקה על עין המים. פוגש אותה ומבקש ממנה **"הגמיאיני נא מעט מים מכדך"** וכו', והיא, רבקה, עומדת "בקריטריונים". ומיד רץ אליעזר לסגור את השידוך...

שמעתי דבר יפה השבוע מפי הרב דעי הי"ו: אליעזר הולך למצוא אישה, לא סתם אישה - זה שידוך לבן של גדול הדור. ומה הוא עושה? לעצמו סימן?! לא בודק על המשפחה, לא בודק חברות, לא בודק מסביב, איזה חינוך, איפה למדה - כלום?! כביכול, איך אתה עושה דבר כזה? איך אתה לא חוקר יותר טוב, להבין מאיזה בית היא באה, מאיזו משפחה היא באה?

והסביר יפה, שבאמת יכול להיות שהיא לא באה מהבית הכי מושלם שבעולם. יכול להיות שאין בה יותר מדי תורה, שאין בה יותר מדי הנהגות חסידיות או תורניות כאלה ואחרות...

אבל אם יש לה מידות טובות - יש לה את העיקר. ולמה? במזמור "אשת חיל" שאומרים בכל ליל שישי, שאומר המדרש שנאמר על ידי אברהם אבינו בהספדו לשרה אמנו, כתוב: **"ותורת חסד על לשונה"**. שרה אמנו, אשתו של עמוד החסד אברהם אבינו, וכמוהו גם היא מצוינת מאוד בחסד.

אליעזר מחפש המשכיות לשרה אמנו - חסד. אם היא שלמה בחסד, היא השידוך הראוי ליצחק. היא תהיה המשך לשרה. את כל השאר, הנהגות תורניות והלכות,

אפשר לרכוש בחודש ימים של לימוד. אבל הבסיס, השורש, הוא העיקר. זה מה שחיפש אליעזר, ולא התבלבל.

כוח המשלח במשולח

כאשר התורה מדברת על דמשק אליעזר, עבד אברהם, היא מספרת עליו שהוא יד ימינו של אברהם אבינו, ויותר מכך מעידה עליו התורה שהוא **"המושל בכל אשר לו"**. כל שיש לאברהם יש לאליעזר. הוא זה שיצא איתו להילחם במלכים ששבו את לוט, ושם נאמר: **"וירק את חניכיו ילידי ביתו שמונה עשר ושלוש מאות, וירדוף עד דן"**. ואמרו המפרשים: 318 - גימטריה אליעזר... שיש אומרים שבמלחמה זו יצאו רק אברהם אבינו ואליעזר עבדו.

ולמה נקרא שמו דמשק אליעזר? שהיה **דולה ומשקה מתורת רבו אברהם** אבינו...

מה סוד ההצלחה של אליעזר? כזו מהירות ודיוק במציאת השידוך. ובכלל, מה אנחנו יכולים ללמוד מזה?

כותבת התורה בספר דברים: **"השמר לך פן תאמר בלבבך כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה"**. ציווי ואזהרה מפורשת: אל תתגאה, חלילה. אל תחשוב שאתה עושה משהו מצד עצמך. **"וזכרת את ה' אלוקיך כי הוא הנותן לך כוח לעשות חיל"**.

אדם צריך לדעת שכל מה שיש לו בעולם הזה הוא מתוך אוצר מתנת חינם. בגלל שהוא מוכשר יותר, מוצלח יותר, יפה יותר, חזק יותר? לא, ממש לא. הכל מתנת חינם שהקדוש ברוך הוא נתן לו לאדם בעולם הזה, כדי לבצע את שליחותו. כוחות שיסייעו לו בתפקידו שלו כאן.

כך כל אחד ואחת מאיתנו. אם אני מוצלח באלף, בב' ובג', זה לא בגלל שאני יותר טוב ממישהו אחר, חלילה. זה רק מהטעם שנתנו לי הכוחות האלה על מנת לנצל אותם בעולם הזה כרצון הבורא יתברך.

כמו שאומרת המשנה בפרקי אבות: **"עשה רצונו כרצונך"**. כך הגיע אברהם אבינו לתיאור **"ואברהם זקן בא בימים"** - שהביא את כל ימיו ושנותיו לעולם העליון מלאים. כך גם הגיעה שרה אמנו, כמו שכתבנו בהתחלה.

עבד אברהם אנוכי

וכמוהם גם דמשק אליעזר, שהיה דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים. כשהוא מגיע למשפחתה של רבקה "לסגור את השידוך", ושואלים אותו מי הוא ומאיפה בא, הוא לא מציג את עצמו כגיבור על שנלחם בחמשת המלכים ששבו את לוט. לא אומר שהוא מושל בכל אשר לאברהם, כמו שאומרת התורה. גם לא מספר סיפורי מופת על איך "קפצה לו הדרך", ובמקום לקחת כמה שבועות עד שיגיע לחרן, הגיע ברגע אחד. לא.

אלא, כששואלים אותו מי הוא, אומר בפשטות: **"עבד אברהם אנוכי"**.

אני העבד של אברהם. כל הכוח שיש בי הוא מתוך כוחו של אברהם אבינו. אליעזר לא מחזיק טובה לעצמו בכלום. אני, כשלעצמי, אין לי שום דבר מכוחי! אלא כל מה שיש בי זה מכוח המשלח במשולח - מושג בחסידות שמדבר על כך שכל פעולתו של השליח לא באה מכוח עצמו, אלא מכוח ביטולו לרב ששלח אותו. ולכן כוח המשלח, הרב, מתגלה בשליח, והוא המצליח את דרכו.

דמשק אליעזר - כל הכוח שלו, כל הגדולה שלו, הגיעו לא מצד עצמו אלא מצד רבו, מצד אדונו. **עבד אברהם**.

וכאן גם אנחנו צריכים להבין, ללמוד ולהפנים: כל אחד ואחת מאיתנו הגיע עם מתנות לעולם, אבל המתנות האלה יכולות להיות בבחינת **"עושר שמור לבעליו לרעתו"**. אנחנו לא רוצים שהעושר הזה, שהתכונות האלה, יהיו חלילה לרעתנו, אלא אך ורק לטובתנו.

ואיך יהיו לטובתנו? אם נדע באמת לייחס את ההצלחות שלנו ואת הכישרונות שלנו לא לנו עצמנו, אלא למי שנטע בנו את הטבעים ואת התכונות האלה, כדי שננצל אותם בעולם לביצוע השליחות המיוחדת שמחכה להתגלות בתוך כל אחד ואחת מאיתנו.

שבת מבורכת.

השיעור מוקדש לעילוי נשמת כל הנופלים וכל הנרצחים, לרפואת כל הפצועים, לשמירה על כל החיילים, כוחות הביטחון ועם ישראל המתוק.

לרפואת: כמוהר"ר הרב מרדכי בן שרה מאשה שליט"א, הרב אריק אריה חיים בן יפה פלורנס, הרב חזקיהו דב הכהן בן שושנה שליט"א, יוסף בן אסתר.